کلام علامه طباطبایی ذیل آیه «أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ»

استاد: علامه طباطبایی رضوان‌الله‌علیه در المیزان ذیل آیه شریفه «إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ»[1] بحث زیبایی دارند. خب پیامبران روح قدسی دارند. شیطان راهی به آن‌ها ندارد. اما اینجا حضرت ایوب عرض می‌کنند «أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ». آقای طباطبایی خیلی قشنگ می‌فرمایند شیطان بر بدن فیزیکی عنصری انبیاء راه دارد و اذیت می‌کند. چطور دیگران آن‌ها را شهید می‌کنند؟! شیطان هم بدن را اذیت می‌کند. اما اصالً دست‌یابی نسبت به روح آن‌ها ممکن نیست. اصالً موطن روح آن‌ها جایی است که اصالً دست شیطان به آن‌ها نمی‌رسد. شیطان انسی هر چه دست دراز کند، می‌تواند خوراکی را بگیرد؟! نه. در ساحت انبیاء هم به همین صورت است. ولی خب همین بدن، تشکیلاتی دارد. الآن که شما فرمودید من یاد این حدیث افتادم.

---

[1] ص۴۱

بازبینی #2
ایجاد شده 17 نوامبر 2025 14:39:34 توسط ... .
به روزرسانی شده 19 نوامبر 2025 13:11:13 توسط ... .